

ສາວຕົ້ນຍິ່ງ ກີ່ ເອກາ ດັບຕານີ່ ປຸດຕູກຈາເນ ຈະເປົ້ວວາ ປາກີກຳ ນາມ ອາຊີວກ ປັບປຸດຕິ ။

ໄດ້ຍິນວ່າ ອ. ໜູ້ຢູ່ເປັນເຈົ້າແກ່ເຮືອນ ດນທີ່ ໃນພະນະກົມໍ່ສາວັດຖື ຍ່ອມປົງປິບຕິ ທີ່ອາຊີວກ ທີ່ອ່າວ່າປາກີກະ ຕັ້ງໄວ້ໃນຕຳແໜ່ງ ເພີຍງດັ່ງປຸຕົຮ ။

ຕສສານແນ່ຕຽຂະເຮສູ ມະນຸລຸສາ ສຕູຖາ ດົມມເທສັນ ສຸດວາ ວາຄານຕູວາ “ອໂທ ອຈຸນຣິຍາ ພຸທຸຮານໍ ດົມມເທສັນາຕີ ນານປັກເຮທີ ພຸທຸຮຸເຕັນ ວາມແນ່ນຸຕີ ။

ອ. ມະນຸໜ່ຍ໌ ທ. ໃນເຮືອນອັນມີເຮົາຫວ່າມີໄດ້ ທ. (ຂອງຫຼູ້ຢູ່ເປັນເຈົ້າແກ່ເຮືອນ) ນັ້ນ ພັງແລ້ວ ທີ່ພະຮະຮົມເທຄນາ ຂອງພະຄາສດາ ມາແລ້ວ ຍ່ອມພຣຣະນາ ທີ່ພະຄຸນຂອງພະພຸທົງເຈົ້າ ທ. ໂດຍປະກາດຕ່າງ ຫ. ວ່າ “ໂອ ພະຮະຮົມເທຄນາ ຂອງພະພຸທົງເຈົ້າ ທ. ເປັນເທຄນານ່າວັດຈະຮົມຢືນຢັນ” (ຍ່ອມເປັນ) ດັ່ງນີ້ ။

ສາ ພຸທຸຮານໍ ຄຸນກຳ ສຸດວາ ວິທາຮ່ ດນຕູວາ ດົມມໍ ໂສຕຸກາມາ ຕມຕຸດ ອາຊີກສຸສ ກເຕຕູວາ “ດຈຸດສຸສາມໍ ພຸທຸຮຸສສ ສນຸຕິກຳ ອຸຍາຕີ ວາທ ။

(ອ. ໜູ້ຢູ່ເປັນເຈົ້າແກ່ເຮືອນ) ນັ້ນ ພັງແລ້ວ ທີ່ຈຶ່ງຈາເປັນເຄື່ອງກລ່າວ່າ ທີ່ຈຶ່ງຄຸນ ຂອງພະພຸທົງເຈົ້າ ທ. ເປັນແຜູ້ໂຄຣ່ເພື່ອອັນໄປ ສູວິທາຮ ແລ້ວຈຶ່ງພັງ ທີ່ຈຶ່ງຮຽນ (ເປັນ) ບອກແລ້ວ ທີ່ເນື້ອຄວາມ ນັ້ນ ແກ່ອາຊີວກ ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “ຂ້າແຕ່ພະຢູ່ເປັນເຈົ້າ ອ. ດິລັນ ຈັກໄປ ສູ່ສຳນັກ ຂອງພະພຸທົງເຈົ້າ” ດັ່ງນີ້ ။

ໂສ “ມາ ດຈຸດທີ່ ນິວາເຮົາຕູວາ ຕໍ ບຸນປຸນໍ ຍາຈາມານມີປີ ນິວາເຮົສີ ເວາ ။

(ອ. ອາຊີວກ) ນັ້ນ ທ້າມແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ທ່ານ) ຈະອຍ່ໄປ” ດັ່ງນີ້ ທ້າມແລ້ວ (ທີ່ຫຼູ້ຢູ່ເປັນເຈົ້າແກ່ເຮືອນ) ນັ້ນ ແມ່ນູ້ອັນວາວອຍ່ ປ່ອຍ ຫ. ນັ້ນທີ່ຍ່າ ။

ສາ “ອຍໆ ມມ ວິທາຮ່ ດນຕູວາ ດົມມໍ ໂສຕຸ ນ ເທີ, ສຕູຖາຮ່ ນິມນຸເຕຕູວາ ອີເຮວ ດົມມໍ ສຸດືສຸສາມີຕີ ສາຍຸນ່ຫສມයເຢ ປຸດຕຸໍ ປກໂກລິຕູວາ “ດຈຸດ, ສໍາຕານາຍ ສຕູຖາຮ່ ນິມນຸເຕທີ່ ເປັນສີ ။

(ອ. ໜູ້ຢູ່ເປັນເຈົ້າແກ່ເຮືອນ) ນັ້ນ (ຄິດແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ອາຊີວກ) ນີ້ ຍ່ອມໄມ່ເທິ່ງ ເພື່ອອັນໄປ ສູວິທາຮ ແລ້ວຈຶ່ງພັງ ທີ່ຈຶ່ງຮຽນ ແກ່ເວາ, (ອ. ເວາ) ຖຸລົນນິມນົດແລ້ວ ທີ່ຈຶ່ງພະຄາສດາ ຈັກພັງ ທີ່ຈຶ່ງຮຽນ (ໃນທີ່ ນີ້ນີ້ທີ່ຍ່າ) ດັ່ງນີ້ ເຮັດວຽກມາແລ້ວ ທີ່ບຸຕົຮ ໃນສົມຍັບປັນທີ່ລື້ນໄປ ແກ່ເວັນ ສົ່ງໄປແລ້ວ (ດ້ວຍຄຳ) ວ່າ “(ອ. ເຈົ້າ) ຈະໄປ, (ອ. ເຈົ້າ) ຈະຖຸລົນນິມນົດ ທີ່ຈຶ່ງພະຄາສດາ ເພື່ອກັດປົກໂຄກອັນຈະມີໃນວັນພຸ່ງໆນີ້” ດັ່ງນີ້ ။

ໂສ ດຈຸດໂຕ ປົມຕົວ ອາຊີກສຸ ວສນູຈານໍ ດນຕູວາ ຕໍ ວນທີຕູວາ ນິລື່ຕີ ။

(ອ. ບຸຕົຮ) ນັ້ນ ເມື່ອໄປ ໄປແລ້ວ ສູ່ທີ່ເປັນທີ່ຍ່າ ຂອງອາຊີວກ ກ່ອນກວ່າ ໄທວ່ແລ້ວ (ທີ່ອາຊີວກ) ນັ້ນ ນັ້ນແລ້ວ ။

ອັນ ນີ້ ໂສ “ກໍທໍ ດຈຸດລື່ຕີ ວາທ ။

ຄົ້ນນັ້ນ (ອ. ອາຊີວກ) ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ (ກະບຸຕົຮ) ນັ້ນ ວ່າ “(ອ. ທ່ານ) ຈະໄປ (ໃນທີ່) ໄທນ” ດັ່ງນີ້ ။

“ມາດຸ ວຈເນນ ສຕູຖາຮ່ ນິມນຸເຕຕູວາ ດຈຸດສຸມີຕີ ။

(ອ. ບຸຕົຮ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ກະຜົມ) ຈະໄປ ເພື່ອອັນຖຸລົນນິມນົດ ທີ່ຈຶ່ງພະຄາສດາ ຕາມຄຳ ຂອງມາຮດາ” ດັ່ງນີ້ ။

“ມາ ຕສລ ສນຸຕິກ ດຈົກທີ່ຕີ ໆ

(ອ. ອາຊີວກ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ເຈົ້າ) ຈົກຢ່າໄປ ສູ່ສຳນັກ (ຂອງພຣະຄາສດາ) ນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ອລ ອຍຸຍ, ດຈົກສຸສາມຫຸ້ນຕີ ໆ

(ອ. ບຸຕົຮ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອ. ອຍຸເລຍ, ອ. ກຣະພມ ຈັກຢ່າໄປ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ເອົຫສລ ກຕສຸກກຳ ອຸໂກປີ ຂາທີສຸສາມ, ມາ ດຈົກຕີ ໆ

(ອ. ອາຊີວກ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ເຮົາ ທ.) ແມ່ນທີ່ສອງ ຈັກເຄີຍວົກິນ ຜຶ້ງສັກກາຮະ (ອັນມາຮາດາ ຂອງເຈົ້າ) ກຣະທຳແລ້ວ (ແກ່ພຣະຄາສດາ) ນັ້ນ, (ອ. ເຈົ້າ) ຈົກຢ່າໄປ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ອລ ອຍຸຍ, ມາຕາ ເມ ຕະຫຼາສົລຕີຕີ ໆ

(ອ. ບຸຕົຮ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອ. ອຍຸເລຍ, ອ. ມາຮາດາ ຈັກຄຸກຄາມ ຕ່ອກຮະພມ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ເຫັນທີ ດຈົດ, ດນຕຸວາ ຈ ປນ ນິມນຸຕະຕົວ ‘ອມທຸກ’ ເຄີ່ມ ອສຸກນູ້ຈາເນ ວ ອສຸກີ່ຄີ່ມ ວ ອສຸກມຄຸເຄີນ ວ ດນຸຕພຸພນຸຕີ ມາ ອາຈິກຖ່, ສນຸຕິເກ ຈົ່າ ວິຍ ອຸນເບັນ (P39) ມຄຸເຄີນ ດຈົນຫຼົດ ວິຍ ປລາຍິຕຸວາ ເກີຕີ ໆ

(ອ. ອາຊີວກ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ຄ້າຍຳນັ້ນ (ອ. ເຈົ້າ) ຈົກຢ່າໄປ, ກົດ (ອ. ເຈົ້າ) ດຽວໜີ່ໄປແລ້ວ ນິມນັດຕີແລ້ວ ຈົກຢ່ານອກ ວ່າ ‘ອັນພຣະອົງຄ’ ພຶ້ງເລັດຈົກຢ່າໄປ ສູ່ເຮືອນ ຂອງໜ້າພຣະອົງຄ ທ. ໃນທີໂນັ້ນ ທ່ອງ ທ່ອງວ່າ ໃນແນ່ນໂນັ້ນ ທ່ອງວ່າ ໂດຍຫັນທາງໂນັ້ນ’ ດັ່ງນີ້, (ອ. ເຈົ້າ) ເປັນຮາກະວ່າຍື່ນອູ້ແລ້ວ ໃນທີ່ໄກລ໌ ເປັນຮາກະວ່າໄປອູ້ ໂດຍຫັນທາງ ອື່ນ (ເປັນ) ທີ່ໄປແລ້ວ ຈົກມາ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ໂສ ອາຊີວກສລ ກົດ ສູ້ຕວາ ສຕຸຖາ ສນຸຕິກ ດນຕຸວາ ນິມນຸຕະຕົວ ອາຊີວເກນ ຖຸຕົມນີ້ມາເມນົວ ສພົພໍ ກຕວາ ຕສລ ສນຸຕິກ ດນຕຸວາ “ກິນຸຕ ກຕນຸຕ ປຸ້ໂໂລ “ສພົພໍ ກົດ ອຍຸຍຕີ ອາຫ ໆ

(ອ. ບຸຕົຮ) ນັ້ນ ພັ້ນແລ້ວ ຜຶ້ງວາຈາເປັນເຄື່ອງກລ່າວ ຂອງອາຊີວກ ໄປແລ້ວ ສູ່ສຳນັກ ຂອງພຣະຄາສດາ ຖຸລິນິມນັດຕີແລ້ວ ກຣະທຳແລ້ວ (ູ້ງົງກິຈ) ທັ້ງປົງ ໂດຍທຳນອງ (ແກ່ງຄຳ) ອັນອາຊີວກກລ່າວແລ້ວນັ້ນທີ່ຍ່າ ໄປແລ້ວ ສູ່ສຳນັກ (ຂອງອາຊີວກ) ນັ້ນ ຜູ້ (ອັນອາຊີວກ) ຕາມແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ກຣມ) ອະໄຮ ອັນເຈົ້າ ກຣະທຳແລ້ວ” ດັ່ງນີ້ ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ອ. ກຣມ) ທັ້ງປົງ (ອັນກຣະພມ) ກຣະທຳແລ້ວ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ກຫຼຸກນຸຕ ກົດ, ຕສລ ກຕສຸກກຳ ອຸໂກປີ ຂາທີສຸສາມາຕີ ວຕວາ ປຸ້ນທິວເສ ອາຊີວໂກ ປ່າໂຕວາ ຕໍ ເຄີ່ມ ອຄມາລີ ໆ

ອ. ອາຊີວກ ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ກຣມ) ອັນເຈົ່າ ອັນເຈົ້າ ກຣະທຳແລ້ວ, (ອ. ເຮົາ ທ.) ແມ່ນທີ່ສອງ ຈັກເຄີຍວົກິນ ຜຶ້ງສັກກາຮະ (ອັນມາຮາດາ ຂອງເຈົ້າ) ກຣະທຳແລ້ວ (ແກ່ພຣະຄາສດາ) ນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ໄດ້ໄປແລ້ວ ສູ່ເຮືອນ ນັ້ນ ໃນເວລາເຫັນທີ່ຍ່າ ໃນວັນຮູ້ງຂຶ້ນ ໆ

ຕໍ ດເຫຼວາ ປ່າລາຄພຸເກ ນີ້ສຶກເປົ່າສົ່ງ ໆ

(ອ. ຊົນ ທ. ເໜລ່ານັ້ນ) ພາເອາແລ້ວ (ູ້ງອາຊີວກ) ນັ້ນ (ຢັງອາຊີວກ) ໄທ້ນັ້ນແລ້ວ ໃນກາຍຫລັງແກ່ທົ່ວງ ໆ

ປົກລົງສົກມນຸ່ສາ ຕໍ່ ເຄທ ອລຸລໂຄມເຢນ ອຸປລິມປີຕຸວາ ລາຊປົກຈານີ ປູປັນ ວິກົກົງຕຸວາ ສັດຖຸ ນີ້ສຶກຫຕາຍ ມາຮທໍ ອາສນ ປຸນຄາເປົ່ງ ຂໍ

ວ. ມານຸ່ຍົງຜູ້ຄຸນແຄຍ ທ. ເຂົ້າໄປລາບແລ້ວ ຜົ່ງເຮືອນ ນັ້ນ ດ້ວຍໂຄມຍອນສດ ໂປຣຍແລ້ວ ຜົ່ງດອກໄມ້ທໍ. ອັນມີຂ້າວຕອກເປັນທີ່ທໍ່ ປຸລາດແລ້ວ ຜົ່ງອາສນ ອັນດຽວແກ່ຄ່າມາກ ເພື່ອປະໂຍ້ນແກ່ອັນປະທັບນັ້ນ ແທ່ງພຣະຄາສດາ ຂໍ

ພຸຖເທີ ສທິ່ ອປຣິຈິຕມນຸ່ສາ ທີ່ ອາສນປຸນຄຸຕຸ້ງ ນ ຜ້ານນຸ່ຕີ ຂໍ

ຈົງວຸ່ຍໍ ວ. ມານຸ່ຍົງຜູ້ໄມ້ຄຸນແຄຍແລ້ວ ທ. ກັບ ດ້ວຍພຣະພຸທ໌ຈຳ ທ. ຍ່ອມໄໝຮູ້ ຜົ່ງການປຸລາດຊື່ອາສນ ຂໍ

ພຸທ່ານນຸ່ຈ ມຄຸຄເທລະກົນ ກິຈຈໍ ນາມ ນຕົດ; ໂພນິມູເລ ທສສທລະລົກຮາຕຸ້ ກມປ່ຕຸວາ ສມໂພົງ ປຕຸທິວເສຍວ ທີ ເນັ້ນ “ອຍໆ ມຄຸໂຄ ນີ້ຍໍ ຄຈຸດຕີ, ອຍໆ ຕົກຈຸນໂຍ້ນີ້, ອຍໆ ເປົ້າຕິວິສໍ, ອຍໆ ມນຸສສໂລກໍ, ອຍໆ ເຫວໂລກໍ, ອຍໆ ອມຕມໜານີພົພານນຸ່ຕີ ສພເພ ມຄຸຄ ອາວິງວູຕາ, ດາມນີຄມາທີ່ນີ້ ມຄຸເຄ ວຕຸຕພົມເວາ ນຕົດ; ຕສຸມາ ສັດຖາ ປົກໂຕ ປຕຸຕຈົ່ງມາຫາຍ ມຫາອຸປາລິກາຍ ເຄຫວາරໍ ຄໂຕ ຂໍ

ກີ້ ຂໍ້ວ່າ ອ. ກິຈ (ດ້ວຍບຸຄຄລ) ຜູ້ແສດງຊື່ໜ້າທາງ ຍ່ອມໄໝມີ ແກ່ພຣະພຸທ໌ຈຳ ທ., ເພຣະວ່າ ອ. ຜ້ານທາງ ທ. ທັ້ງປົງ ແຈ່ນແຈ້ງແລ້ວ (ແກ່ພຣະພຸທ໌ຈຳ ທ.) ເຫັນນັ້ນ ວ່າ “ອ. ຜ້ານທາງ ນີ້ ຍ່ອມໄປ ສູ່ນຮັກ, (ອ. ຜ້ານທາງ) ນີ້ (ຍ່ອມໄປ) ສູ່ກຳເນີດແທ່ງລັດວິຈິຈານ, (ອ. ຜ້ານທາງ) ນີ້ (ຍ່ອມໄປ) ສູ່ວິລັຍແທ່ງປະຕິ, (ອ. ຜ້ານທາງ) ນີ້ (ຍ່ອມໄປ) ສູ່ມໝູຍໂລກ, (ອ. ຜ້ານທາງ) ນີ້ (ຍ່ອມໄປ) ສູ່ເຫວໂລກ, (ອ. ຜ້ານທາງ) ນີ້ (ຍ່ອມໄປ) ສູ່ອົມຕມໜານີພົພານ” ດັ່ງນີ້ ໃນວັນ (ແທ່ງພຣະພຸທ໌ຈຳ ທ.) ຖຽນໂລກຮາຕຸ້ມີໜີ່ເປັນປະມານ ໄທ້ວ່ານີ້ແກ່ເຫັນໄວ້ແລ້ວຈົ່ງທຽບປະລຸແລ້ວ ຜົ່ງພຣະງານແບັນເຄື່ອງຕົວສູ່ພ້ອມ ດັ ດົນແທ່ງຕັນໄໝເປັນທີ່ຕົວສູ້ນັ້ນທີ່ຢູ່, (ອ. ດຳ ອັນ (ອັນບຸຄຄລ) ພຶກຄ່າວ ໃນໜ້າທາງ (ແທ່ງປະເທດ ທ.) ມີບ້ານແລະນີຄມເປັນຕັນນັ້ນທີ່ຢູ່ ຍ່ອມໄໝມີ, ເພຣະເຫດນັ້ນ ວ. ພຣະຄາສດາ ຖຽນເອົາແລ້ວ ຜົ່ງບາຕຣແລະຈົ່ງວ ເສົດຈິປ່ແລ້ວ ສູ່ປະຕູແທ່ງເຮືອນ ຂອນມຫາອຸປາລິກາ ໃນເລາເຫັນທີ່ຢູ່ ຂໍ

ສາ ເຄຫາ ນິກຸມມືຕຸວາ ສັດຖາ ປຸນປັດຕິງົງໃຕນ ວິທີຕຸວາ ອຸນໂຕໂມເຮ ປະເສດຖາ ອາສນ ນີ້ກຳເປົ່ງ ທກົງໂຄທກໍ ທຸວາ ປັນເຕັນ ຂາທນີ່ຢັນ ໂກຊນີ່ຢັນ ປຣິວິສີ ຂໍ

(ວ. ອຸປາລິກາ) ນັ້ນ ອອກໄປແລ້ວ ຈາກເຮືອນ ຖາຍນັ້ນຄມແລ້ວ ຜົ່ງພຣະຄາສດາ ດ້ວຍອັນຕັ້ງໄວ້ເພາະແທ່ງອົງຄໍທໍ່ (ຍັງພຣະຄາສດາ) ໄທ້ເລັດຈຳເຂົ້າໄປແລ້ວ ໃນກາຍໃນແທ່ງເຮືອນ (ຍັງພຣະຄາສດາ) ໄທ້ປະທັບນັ້ນແລ້ວ ບນອາສນ ຖາຍແລ້ວ ຜົ່ງນຳເພື່ອທັກນີ້ ອັນຄາສແລ້ວ ດ້ວຍວັດຖຸອັນບຸຄຄລພື້ນເຄື່ອງ ດ້ວຍວັດຖຸອັນບຸຄຄລພື້ນປຣິໂປກ ອັນປະນິຕ ຂໍ

ອຸປາລິກາ ກຕກຕຸຕກິຈຈຸດ ສັດຖາ ອຸນໂມທນ ກາເຮົາກາມ ປຕຸຕ ດັນທີ ຂໍ

ວ. ອຸປາລິກາ ເປັນຜູ້ໃຈເພື່ອອັນຍັງພຣະຄາສດາ ຜູ້ມີກິຈດ້ວຍກັຕອັນທຽບກະທຳແລ້ວ ໄທ້ກະທຳ ຜົ່ງການອຸນໂມທນາ (ເປັນ) ຮັບແລ້ວ ຜົ່ງບາຕຣ ຂໍ

ສັດຖາ ມຊູສສເຣນ ອຸນໂມທນຮມມຸກຄ ອາຮກ ຂໍ

ວ. ພຣະຄາສດາ ຖຽນເຮົາແລ້ວ ຜົ່ງຮຽມກາເປັນເຄື່ອງອຸນໂມທນາ ດ້ວຍພຣະສູ່ເລີຍອັນໄພເຮາ ຂໍ

ឧបាសិកា “សាខ័ សាខែតិ សាខែការំ ទម្ងនោ ធម៌ សុណិ ។

อ. อุบลลิกา ให้อภัย ชี้งสานักการ ว่า “อ. ดีลับ อ. ดีลับ” ดังนี้ พังแล้ว ชี้ชั่วธรรม ฯ

ອາຊົາໂກ ປຈຸລາຄພເນ ນິລືນໍໂນວ ຕສລາ ສາງການ ທ່າວາ ດມມໍ (P40) ສຸດທະນີຕີຢາ ສຖ້າ ສຸດວາ ສນ໌ມາຮັຕູ ນາສກຸງ,
“ນ ອີຫາແວ ສາ ມຍໜຸນຸ້າ ນີກ່າມືຕົວ “ໜູ້ຈາລີ ກາຟັກຄຸນົມ, ເອຕສສ ເອຕ ສົກການ ກຣີ້ຕີ ນານປຸກເກຣນ
ອຸປາລຶກຄູລ ສຕຖາຮັບອຸໂກສນູໂຕ ປລາຍ ພ

อ. อาชีวาก นั่งแล้ว ในภายหลังแห่งห้องเที่ยว พังแล้ว ซึ่งเลี้ยง (ของอุบาลิกา) นั้น ผู้ให้ ซึ่งสาธุการ แล้วจึงฟังอยู่ ซึ่งธรรมไม่ได้อาจแล้ว เพื่อันทรงไว้พร้อม ออกไปแล้ว (ด้วยอันคิด) ว่า “อ. หญิง) นั้น (ย่อมมี) แก่เรา ในกาลนี้นั่นเที่ยว harmได้” ดังนี้ ดาวุญ ซึ่งอุบาลิกาด้วย ซึ่งพระศาสดาด้วย โดยประการต่าง ๆ ว่า “แน่หญิงก้าวหนี (อ. เจ้า) เป็นผู้ดูบหายแล้ว (ย่อมเป็น) (อ. เจ้า) จงกระทำ ซึ่งลักษณะ นั่น (แก่สมณะ) นั่น” ดังนี้ หนึ่งไปแล้ว ๆ

ອຸປາສີກາ ຕສລ ກາຍ ລົຊືຕາ ອົມຄວຕັດ ຂຕ ຈິຕຕ ເທສ່ານສາເຮັນ ເປັນຕົ້ນ ນາສກົງ ໃຫ້

อ. อุบลสิกา ละอายแล้ว ด้วยว่าเจ้าเป็นเครื่องกล่าว (ของอาชีวะ) นั้น ไม่ได้อาจแล้ว เพื่ออันส่งไป ซึ่งจิต อันถึงแล้ว ซึ่งความเป็นโดยประการอื่น ตามแนวทางทั่วทุกๆ

ອັນ ນຳ ສຕາ “ກີ່ ອູປາສິເກີ ຈົຕົມ ເທສະນາຄົມ ກາຕຸ້ນ ສກໂກສື” ।

ครั้งนั้น อ. พระค่าสดา (ตัวสแล็ก) (กะอุบาลีก้า) นั้น ว่า “ดูก่อนอุบาลีก้า (อ. เชอ) ย่อ้มไม่อาจ เพื่ออันกรจะทำ ซึ่งจิตให้เป็นธรรมชาติไปตามแล้วซึ่งทศนา หรือ” ดังนี้ ฯ

“ການເຕີມ ເວັດສະໜັບ ເພື່ອ ກວດສະໜັບ ຈິຕຸຕຳ ອົບລົບຕາຕຳ ອູປຄຕົນຕີ ໃຫຍ້

(อ. อุปารักษิกา กราบทูลแล้ว) ว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ อ. จิต ของหมู่อมนัน เข้าถึงแล้ว ซึ่งความเป็นโดยประการอื่น เพราจะเป็นเครื่องกล่าว (ของอาชีวะ) นั่น” ดังนี้ ฯ

ສຕຸກ “ເອງວູປ່ສສ ວິສກາຈັນສຸສ ກົດີຕໍ ກຳ ນາມ ອາວະຊີຕຸ່ ນ ວິທີ, ເອງວູປ່ ອສມນໜາຫຣິຕວາ ອຸດຸໂນ ກຕາກຕແມ ໂໂລເກຕໍ ວິທີຕີ ວຕວາ ອິມ ດາຄມາທ

อ. พระค่าสุดา ตรัสแล้ว ว่า “อ. อัน (อันบุคคล) รำพึงถึง ชื่อ ซึ่งว่าเจเป็นเครื่องกล่าว อันอันชนผู้มีล้วนเสมอไปปราศแล้ว ผู้มีอย่างนี้เป็นรูป กล่าวแล้ว ย่อมไม่ควร, อ. อัน (อันบุคคล) ไม่นำมาพร้อม (ซึ่งว่าเจเป็นเครื่องกล่าว) อันมีอย่างนี้เป็นรูป แล้วจึงแลดู (ซึ่งกิจ) อัน (อันตน) กระทำแล้วและไม่กระทำแล้ว ของตนนั้นเที่ยว ย่อมควร” ดังนี้ ตรัสแล้ว ซึ่งพระค่า นี้ ว่า